

blive hilst med Jubel, og det vilde være et udmærket Resultat, og denne Rigsdag behøvede ikke at skamme sig for at komme ud til Vælgerne og sige, at nu er det gennemført.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*P. Knudsen*): Jeg begyndte med at udtale, at vi Forslagsstillere til det foreliggende Lovforslag jo ikke nærede særlig stærke Forventninger til, at det skulde lykkes at faa det gennemført i denne ekstraordinære Rigsdagssamling. Den Debat, som nu har fundet Sted, viser, at denne Betragtningssmaade er rigtig. Særlig maa jeg i saa Henseende henvise til, at vi jo ikke kunde vente os nogen synderlig Støtte fra den højtærede Indenrigsministers Side, al den Stund vi kendte det Standpunkt, han indtog til Forslaget i forrige Samling; og for saa vidt han ikke endnu havde ændret det Syn, han havde den Gang, kunde vi jo aldeles ikke vente nogen Støtte fra den Side. Men paa den anden Side gjorde jeg gældende — og det beder jeg maa ikke blive forglemt —, at naar man vil erkende det samfundsnødvendige i at gennemføre de Ting, som ere foreslaaede i vort Forslag, saa er en ekstraordinær Rigsdagssamling fuldstændig i Stand til at gennemføre det. Og jeg tillod mig i saa Henseende at henvise til de meget omfattende militære Lovforslag, som vi have foreliggende paa vore Borde. Om dem mener den høje Regering, at de kunne sagtens lade sig gennemføre, ellers vilde de sandsynligvis ikke være blevne forelagte. Men saa maatte man dog langt lettere kunne gennemføre et Forslag som det foreliggende, forudsat, at man har det Syn paa Sagen, at det er nødvendigt at gennemføre et saadant Forslag. Dette Syn paa Sagen viser sig ikke at være til Stede hos den højtærede Indenrigsminister og heller ikke hos adskillige andre, som have udtalt sig ved denne Lejlighed, og det er derfra, Vanskelighederne ere komne, men ikke fra Forslaget i og for sig og heller ikke fra den Betragtningssmaade om Forslagets Karakter, som vi Socialdemokrater gøre gældende.

Den højtærede Indenrigsminister fremkom med forskellige Indvendinger mod det foreliggende Forslag, som jeg skal tillade

mig at berøre. Den højtærede Indenrigsminister mente saaledes, at der i de Tal, jeg havde nævnt med Hensyn til Udtrædelsen af Sygekasserne, var Tale om Gengangere, at det var Tordenskjolds Soldater, som den højtærede Minister udtalte. Jeg vilde med Føje ikke brede mig saa stærkt over disse Forhold, som jeg tillod mig at gøre under Sagens Behandling i forrige Rigsdagssamling. Men jeg vil da henvise til, at jeg selvfølgelig meget godt ved, at en Del af dem, som udtræde, indtræde paa ny, og at der navnlig er en Del Sygekassemedlemmer, som overføres fra den ene Sygekasse til den anden. Det har jeg gjort gældende, og det ville ærede Medlemmer kunne læse i Rigsdagstidende, i mit Foredrag i forrige Samling. Men paa den anden Side er der en stor Masse, der aldrig kommer ind i en Sygekasse igen; der er en stor Masse, som trænges ud af Sygekasserne paa Grund af daarlige økonomiske Forhold, paa Grund af Arbejdsløshed, usikre Arbejdsforhold, idet de have Arbejde en Del af Aaret, men saa i lange Perioder have de intet Arbejde, og saa ere de ikke i Stand til at betale deres Sygekassekontingent, og saa blive de udslettete af Sygekassen af den Grund. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at Sygekasserne have store Vanskeligheder ved at holde paa Medlemmerne af den Grund og gøre sig store Anstrengelser for, at disse økonomiske Forhold ikke skulle bevirke en alt for stor Tilbagegang. Det er saaledes, at der er mange Sygekasser, som have oprettet særlige Laanekasser i Sygekasserne, hvorigennem Medlemmerne kunne opnaa Laan for derved at holde sig indenfor Sygekassernes Omraade. Men det er ikke tilstrækkeligt, saa hænger Kontingentet paa dem, naar de igen faa Arbejde; og varer det længe — og disse Laanekasser kunne naturligvis kun virke i begrænset Omfang —, inden de faa Arbejde igen, bliver Gælden saa meget desto større, og det bliver saa meget vanskeligere for dem at holde sig i Kassen. Og Resultatet bliver for en meget stor Del, at de blive nødte til at gaa ud af Kassen. Om de saa faa Raad til at komme ind i Kassen igen, er et meget stort Spørgsmaal. Men saa kommer ogsaa dette Forhold, som jeg ligeledes har paapeget, at de imedens kunne være blevne ældre og alene af den